

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 29 de maig del 2018

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIERE i M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- Prèvia petició de citació a judici de data 02.05.16, en l'Audiència del dia 06.06.16, la representació processal del Sr. M.M.G., formulà demanda pel procediment abreujat, en reclamació de quantitat, contra el Sr. A.C.C., mitjançant la qual sol·licitava que es dictés sentència condemnant al demandat a satisfer-li la suma de 3.025.-euros incrementada amb els interessos corresponents contractualment pactats del 2% mensual acumulable a comptar del dia 04.01.16, amb imposició a l'adversa, de les costes processals i extraprocessals, inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

II.- En data 20.06.16, el Sr. A.C.C. contestava la demanda plantejada de contrari oposant-se a les pretensions de la part agent sol·licitant que es

dictés sentència que acordés l'estimació de la demanda únicament al pagament de la quantitat de 3.000.- euros amb imposició de les costes processals a la part agent.

III.- Obert el judici a proves en data 11.07.16, van ser practicats els diferents mitjans probatoris proposats pels litigants.

IV.- Les parts van formular escrit de conclusions en què van reproduir les seves pretensions inicials.

V.- L'Hble. Tribunal Unipersonal va dictar Sentència en data 28.10.16, amb la següent part decisòria:

“Estimar substancialment la demanda interposada pel Sr. M.M.G. contra el Sr. A.C.C., condemnant-se aquest darrer a satisfer al primer la suma de 3.025.- € més els interessos al tipus del 6% anyal en relació a la quantitat de 3.000.- € d'ençà el dia 1-1-2016 i fins la data del seu total pagament i a satisfer les costes ocasionades amb inclusió dels honoraris d'advocat de la part demandant. (...)”.

VI.- Contra l'esmentada resolució formula recurs d'apel·lació el Sr. A.C.C., i en virtut dels arguments que exposa en les seves conclusions per escrit de data 08.02.17, demana la revocació parcial de la resolució apel·lada i que es dicti una nova sentència en que se'l condemni al pagament de la quantitat de 3.000.- euros sense incrementar-la amb despeses bancàries, únicament amb els interessos legals de de la data de la contesta a la demanda i sense fer imposició de les costes processals de contrari, havent d'assumir cada part litigant les despeses pròpies d'ambdues instàncies.

Per escrit de contesta registrat el 03.03.17, la representació processal del Sr. M.M.G., va demanar que es desestimés el recurs d'apel·lació, amb imposició a la part apel·lant, de les costes processals causades així com els honoraris d'advocat.

VII.- Per Aute d'aquesta Sala, de data 19.04.18 es van denegar les pretensions probatòries adduïdes pel Sr. A.C.C. obrant en el seu escrit de conclusions.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES.

FONAMENTS DE DRET

I.- En el present procediment, la part agent Sr. M.M.G. reclama front la part defenent Sr. A.C.C. en demanda en la que sosté una petició de condemna per 3.025€ més els interessos del 2% mensual acumulable des de l'1 de gener de 2016 i les costes causades.

La sentència d'instància estima de manera substancial la demanda i imposa el pagament de les costes a la part defenent.

Contra tal decisió s'alça la part vençuda.

II.- En primer lloc hem de resoldre el greuge que aixeca la part apel·lant sobre la denegació de proves pel Batlle d'instància que aquesta Sala també ha rebutjat en segona instància. Hem de ratificar-nos en el que ja hem dit perquè les proves proposades resultaven inútils per a la resolució del litigi doncs la part defenent ja es va aplanar de manera parcial a la demanda en reconèixer deure la suma de 3.000€ a l'agent, resultant del tot indiferent la causa per la qual no s'havia pagat aquell deute ni en el seu venciment ni amb posterioritat. Recordem que en la contesta a la demanda, l'oposició del defenent ho era a 1) no pagar les despeses bancàries (25€); 2) estimar que els interessos moratoris pactats eren usuraris; i 3) oposar-se a la imposició del pagament de les costes. Aleshores tota la prova pertinent i útil havia de centrar-se en aquests aspectes i no en altres que no afecten al litigi. Afegirem que la part defenent va tenir ocasió de recorre en reposició la

providència d'11.7.16 que li va denegar la prova i no ho va fer, cosa que va esdevenir ferma.

Aquest motiu ha de ser rebutjat.

III.- Pel que fa al segon motiu, resulta documental acreditat que el xec lliurat pel deutor al creditor de 3.000€ no va ser satisfet i va ser retornat, cosa que va ocasionar una despesa bancària de 25€ (foli 36). Aquesta despesa ocasionada no per la voluntat del creditor sinó per la manca de compliment de l'obligació de pagament del deutor li han de ser satisfetes, tal i com es va acordar en el contracte de data 16.6.15 (doc. 5 de la demanda, foli 30 i seg) concretament en el pacte onzè.

IV.- Tampoc pot tenir cap versemblança l'afirmació del Sr. A.C.C. conforme ell va voler pagar i el Sr. M.M.G. no va voler cobrar. I manca versemblança perquè 1) va ser requerit extrajudicialment abans del litigi i no va atendre'l; 2) podia haver consignat la suma deguda tan notarialment com judicial, i tampoc ho va fer; 3) ni tan sols va pagar ni consignar judicialment quan va rebre la demanda en la qual s'aplanava al pagament i 4) encara segueix sense pagar o consignar judicialment la suma dels 3.000€ en el moment d'interposar el recurs. Aleshores cap versemblança pot tenir la seva argumentació.

Com tampoc té cap consistència ni coherència argumentar que el contracte inicial de 29.5.15 ha de ser declarat nul i amb ell tots els posteriors, quan reconeix expressament que deu els 3.000€ com a conseqüència de la compra de les participacions de l'altre soci. I això cal afegir que si volia demanar la nul·litat del contracte ho havia de plantejar en forma de demanda reconvencional, cosa que tampoc va fer.

V.- Finalment, el darrer motiu o greuge centrat en els interessos imposats per la sentència i les costes de la instància, també hem de confirmar la decisió judicial. Pel que fa als interessos que han estat reduïts al

6% en la facultat de moderar la clàusula penal pactada (2% mensual acumulable) entenem plenament ponderada la moderació efectuada i en un percentatge anual que és proporcionat a l'interès legal, entenem però que en tractar-se d'un interès moratori hagi de ser superior per resultar també una sanció a un incompliment contractual i no a un interès merament remuneratori.

Pel que fa les costes, atesa l'estimació substancial de la demanda, està plenament justificada la imposició a la part defenent que s'ha mostrat en tot moment renuent a pagar ni la suma que ja ha reconegut deure.

VI.- En resultar desestimat el recurs procedeix imposar les costes per ell generades a la part recurrent, de conformitat amb el que disposa el Codi 7,51,5.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del Sr. A.C.C. contra la Sentència dictada per l'Hble. Tribunal de Batlles en data 28 d'octubre de 2016, que confirmem íntegrament.

Imposem el pagament de les costes causades en aquesta alçada a la part apel·lant.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. Presidenta de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-